

for i Bemærkningerne til § 2 anførte Mindretalsforslag, hvis væsentligste Punkt er Bestemmelsen af militære Straffesager som Handlinger, der indeholder en Overtrædelse af den for Krigsmagten gældende Straffelov eller en militær Tjenesteforseelse. Det er ganske vist, at der herved i Øjeblikket kun sker ringe reel Modifikation i Flertallets Forslag. Men ligesom det i det hele synes naturligt og ved den praktiske Anvendelse frembyder betydelig Lettelse, at militære Straffesager processuelt og materielt i det væsentlige dækker hinanden, saaledes vil det med den foreslaaede Affattelse af § 2 være muligt ved den forestaaende Revision af den militære Straffelov at bringe Omraadet for den særlig militære Retspleje i nærmere Overensstemmelse med den ovenfor hævdede Opfattelse af dennes rette Grænser.

Det Hensyn, der navnlig paaberaabes for en særlig militær Retspleje, er som nævnt Hensynet til, at Orden og Disciplin indenfor Krigsmagten kræver, at de, der har Ansvaret for, at denne Orden og Disciplin er til Stede, ogsaa udrustes med tilstrækkelige Magtmidler til at haandhæve dem. Det maa nu ogsaa erkendes, at særlige Hensyn gør sig gældende, som kan motivere særlige Regler. Orden og en vis Grad af Disciplin bør vel herske i alle Grene af Statens Virksomhed, uden at dette derfor har affødt Trang til Særregler, men ligesom den militære Lydighedspligt er i særlig Grad omfattende, saaledes er Nødvendigheden af Disciplin her særlig paakrævet, og hertil kommer, at dens Opretholdelse frembyder ejendommelige Vanskeligheder over for de værnepligtige, unge Mennesker, der bestaar af uensartede Elementer, imellem hvilke ingen Udvalgelse i denne Henseende har kunnet finde Sted.

Disse Hensyn har gjort sig gældende ved en Række Bestemmelser i Udkastet.

Medens Domsmyndigheden som bemærket i det hele overføres til de borgerlige Domstole, har man ment at burde

lade Paatalemyndigheden blive hos Militæret, herunder altsaa Afgørelsen af, hvorvidt formentlige Tjenesteforseelser (og de Forseelser, der i saa Henseende ligestilles dermed) i det hele skal forfølges, og Paataleretten er lagt i Hænderne paa militære Rettergangschefer, der i Reglen er overordnede med Kommandomyndighed udrustede Chefer.

Men idet saaledes Paatalemyndigheden udøves af Folk uden juridisk Uddannelse, er det givet, at den maa underkastes Korrektiver, hvortil der intet kendes ved den almindelige Anklagemagts Udøvelse af denne Virksomhed. Paatalen i videre Forstand omfatter Beslutningen om at sætte en Undersøgelse i Gang, Virksomheden ved selve denne Undersøgelse, Rejsningen af Tiltale for den dømmende Ret og selve Udførelsen af Tiltalen. Af disse 4 Elementer i Paatalen, er det formentlig kun Beslutningerne om, hvorvidt Undersøgelse skal indledes og Tiltale rejses samt de rent indledende Skridt ved Efterforskningen, der bør lægges i Hænderne paa Kommandomyndighederne, medens den nærmere Udførelse af Undersøgelsen og Udførelsen i sin Helhed af Tiltalen maa overlades til juridisk skolede Embedsmænd, der i denne deres Virksomhed paa deres Side maa stilles selvstændigt og handle udelukkende paa eget Ansvar. Hertil benytter Forslaget Auditørkorpset, saaledes som det allerede forefindes organiseret, og paa den Maade, at Efterforskningen og endvidere Udførelsen af Tiltalen for Underret og Landsret udføres af Auditørerne under Tilsyn af Generalauditøren, der staar umiddelbart under vedkommende militære Minister, hvis Raadgiver han i det hele er i Sager den militære Retspleje vedrørende. Udførelsen af Tiltalen for Højesteret paa hviler ham. Auditørkorpsets selvstændige Stilling med Hensyn til dets Virksomhed er yderligere markeret ved, at det, iøvrigt i Overensstemmelse med, hvad der i tidligere Tid har været Tilfældet, er stillet uden for den militære Rækkefølge. Herom, ligesom om den